

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

O. T. Dr. Maria Marcesek könyvében talál bővebb anyagot. Biztos, hogy Bingeni Szent Hildegárd a korai középkor (1098—1179) legérdekesebb egyéniségeinek egyike. Irni egyáltalán nem, olvasni pedig csak kevéssé tudott, mégis püspökök, fejedelmek, tudósok tanára lett. Magyarázta a hittitkokat, a keresztény tökéletesség szabályait, a filozófia tanításait, és egyik megalapítója a megfigyelésen alapuló orvostudománynak is. Korának szülői szívesen adták hozzája leányaikat nevelésre, nyilvános prédikációira (templomon kívül emelt szószékről) körmenetben hozta a papság a hívőket, császároknak és apátoknak írt útbaigazító és feddő leveleket, és végül végigjárta Délnémetországot és mérhetetlen sokat tett a kolostorok fegyelmének és a hívek erkölceinek helyreállítására.

F. P. Szent Jeromos igen sok híres szentírás-magyarázatát egyenesen Szt. Paula és ennek leánya, Szt. Eustochium számára írta. A két nő ugyanis szent lelkesedésében egészen ismerni akarta a Szentírást, ezért megtanultak görögül és héberül annyira, hogy hiba és segítség nélkül tudtak zsoldároznai. Szt. Jeromossal pedig alaposan meg is magyaráztatták maguknak a Szentírást.

V. J. Ez különböző. Vannak szenvedélyes, érzelmes művészek, akiknél minden az érzelem, az ihlet, a szárnyalás, és eszükbe sem jutna velük szemben a gondolat, hogy az értelem hideg munkájának is része van alkotásaikban (Greco, Liszt, Vörösmarty), — vannak „hűvös“, „okos“ művészek, poeta doctusok, akiknél elsősorban az értelem munkája kap meg bennünket (Mantegna, Brahms, Babits). Ismét másoknál — elsősorban a nagy klasszikusoknál — a két elem olyan egyensúlyban látszik lenni, hogy eszünkbe sem jut megtagadni valamelyiket, de még csak nem is kíséreljük meg az egyiket a másik fölé helyezni (Leonardo, Goethe).

V. N. Nem, a boldogság nem addicionált kellemességek végösszege. A boldogságba feloldandó disszonanciák, megoldandó nehézségek is beletartoznak. Mindenesetre kell hozzá egy bizonyos erőtartalék tudata. Ez az igazán vallásos ember óriási többlete mindenki mással szemben: itt állok minden testi-lelki erő kifejtésre készen — és mögöttem az Úr Isten!

Z. K. Nagy tévedés az imádságos lelkület elé a „csak“ szócskát tenni. Az imádság a lelkitevékenységek legmagasabb foka. De különben igaza van: Nagy Szent Terézia nem „csak“ imádkozott, hanem nagyszerűen szervezett, bölcsen kormányzott, erélyesen intézkedett, és — humorral szemlélte az emberi gyengeségeket.

K. T. Ne engedje a lelkét berozsdásodni, megmerevedni. Mindig keletkeznek új stílusok és ezek eleinte mindig idegenek a nagyközönségnek. Új gondolatok merülnek fel, új formaelemek tűnnek fel, az érzések új dinamikát kapnak. Azután egyes nagy egyéniségek megteremtik az új stílust, — amikor a nagy tömegek-nél még javában uralkodik a régi. A fogékony kevesek felfigyelnek az új hangra, a közönség azonban természeténél fogva lassan mozdul, konzervatív, szellemileg kényelmes, és mert szokatlan neki az új, mindjárt értelmetlennek is mondja. Mi katolikusok mindig elég táglelkűek vagyunk ahhoz, hogy szívünkre fogadhasuk és saját világnézetünk szerint asszimilálhassuk az értékes új stílusokat.

P. S. Vizsgáltassa meg a kislányát orvossal, Sokszor vérszegénység, lappangó tüdőcsúcshurut, stb. okozza az ilyen „lelki“-nek nevezett zavarokat. Mindenesetre nagy csapás, hogy szegényke „egyetlen“. Önök megadták neki mindent, amit csak ki tudtak gondolni; „ha testvérkéje lett volna, ezt igazán nem tehetjük volna ...“ — írja. Ez valószínű ... Neki viszont volna testvérkéje!

P. F. Már régebben, a gyermek első idejében történhetett valami hiba. Semmiesetre sem szabad megszégyeníteni, kinevetni, mert a félelem most már ténylegesen megvan benne, és ezen nem változtat az, ha szégyenli magát. Intézze úgy, hogy a gyermek „véletlenül“ meghallja, amikor Ön meséli valakinek, mennyire szereti a zivatart, milyen fölséges látvány a villámok cikázása, milyen szép felfedezés a villámhárító, ma már városban nincs is villámsujtás. Meg hogy kisgyermek korában mennyire félt, de aztán, — ahogy megjött az esze, kinőtte ezt a gyerekeséget. A legközelebbi zivatarnál pedig legyen ugyan kéznél, hogy a gyermek Önhöz bújhasson, — de különben mindenki folytassa pillanatnyi elfoglaltságát és senki se beszéljen arról, hogy lehet félni vagy nem félni.